

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010570
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3818010570.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. F. XXX, pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 27. septembra 2023 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, zo dňa 03. novembra 2021, sp. zn. 2T/111/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, zo dňa 03.11.2021, sp. zn. 2T/111/2018, bolo podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku rozhodnuté o oslobodení obžalovaného A. B. spod obžaloby pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

„obžalovaný v presne nezistenom čase dňa 18.08.2016 na G. ulici v meste C. prevzal od poškodeného D. H. finančnú hotovosť vo výške 2500,- Eur, ako zálohu za materiál a práce spojené s rekonštrukciou strechy rekreačnej chaty patriacej poškodenému, pričom obžalovaný žiadny materiál poškodenému nedodal, rekonštrukciu strechy nevykonal a finančnú hotovosť poškodenému nevrátil, čím spôsobil poškodenému D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., J. D. K. L. XXX/XX škodu vo výške 2500,- Eur.“

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor proti nemu podal odvolanie v neprospech obžalovaného do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Dodatočne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Vyššie uvedený oslobodzujúci rozsudok považujem za nesprávny a nezákonný, rozporný s ustanoveniami § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku, pretože sa súd nevysporiadal zo všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pričom uveril obhajobe obžalovaného v tom smere, že nechcel poškodeného žiadnym spôsobom poškodiť, peniaze použil na nákup materiálu bez dokladov, pričom poškodený od neho nechcel žiadny materiál, chcel len vrátiť peniaze, čo nakoniec prostredníctvom matky aj vykonal. Súd nekriticky v rozpore s vykonaným dokazovaním tejto obhajobe uveril aj napriek tomu, že z vykonaného dokazovania je zřejmý opak.

Zo správy spoločnosti C., s. r. o., ktorá bola predložená súdu je zřejmé, že obžalovaný A. B. v roku 2016 od tejto spoločnosti neobjednal žiadnu strešnú krytinu tak, ako to tvrdil vo svojej výpovedi, okrem iného, aj z prípravného konania, pričom klientom tejto spoločnosti sa stal až v roku 2017. Z tohto dôkazu teda možno vyvodiť záver, že obhajoba obžalovaného v tom smere, že peniaze od poškodeného použil v súlade s dohodou, teda na obstaranie materiálu na realizáciu rekonštrukcie strechy poškodeného je nepravdivá.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pod tlakom dôkazov zmenil svoju výpoveď v tom smere, že od spoločnosti C. mal len cenovú ponuku, tá sa nikde neviduje. Aj táto jeho výpoveď je však len výpoveďou účelovou, pretože poškodeného opakovane zavádzal, že už je na ceste, aby začal s rekonštrukciou chaty, o čom poškodenému aj posielal SMS správy, ktoré sú súčasťou spisu, no na miesto stavby nikdy neprišiel, žiadny zakúpený materiál nikdy nedoviezol. Zo správy spoločnosti C. navyše vyplýva, že obžalovaný sa stal ich zákazníkom až v roku 2017, je teda vylúčené, aby túto krytinu nakupoval od tejto spoločnosti v roku 2016.

Obžalovaný rovnako na hlavnom pojednávaní predložil ako dôkaz o nákupe materiálu potvrdenie od M. N. - L., O. XXX, ktorým preukazoval skutočnosť, že v priebehu septembra 2016 od tohto živnostníka nakúpil drevo na dva krovy, pričom toto drevo malo ísť aj na zákazku realizovanú pre poškodeného. Za účelom previerky pravdivosti tohto potvrdenia bol vypočúvaný aj svedok M. N., ktorý si síce na podrobnosti nepamätal, odvolal sa na svoje zdravotné problémy, avšak potvrdil obsah ním podanej správy. Zo správ predložených na hlavnom pojednávaní prokurátorom je však zrejmé, že M. N. v čase skutku nepodnikal, mal pozastavenú živnosť, a to až do 27.02.2017, kedy opätovne obnovil svoju živnosť, pričom v čase prijatia údajnej objednávky dreva od obžalovaného nemal ani žiadneho zamestnanca. Vzhľadom na vyššie uvedené, možno obhajobu v tomto smere zo strany obžalovaného považovať za vyvrátenú ako účelovú, motivovanú snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti. V neposlednom rade poukazujem aj na tvrdenie samotného obžalovaného v záverečnej reči, v ktorej rovnako pripustil, že ním predložené potvrdenie od M. N. nebolo pravdivé. Z tohto dôkazu preto možno vyvodíť jediný záver, a to, že obžalovaný v roku 2016 žiadne drevo na krov od svedka M. N. nekúpil, pričom výpoveď samotného svedka N. je potrebné hodnotiť aj s poukazom na ním deklarované zdravotné problémy (09.09.2020 mal infarkt), pre ktoré si na vec dobre nespomínal, pričom je pravdepodobné, že obžalovanému drevo dodával, ale až v roku 2017, rovnako ako spoločnosť C. strešnú krytinu, prípadne v prospech obžalovaného cielene klamal. Správnosti tohto záveru nasvedčuje aj tá skutočnosť, že svedok nemal k objednávke od obžalovaného rovnako žiadnu faktúru, či dodací list. Z vyššie uvedených dôkazov je teda nepochybné, že obžalovaný peniaze, ktoré prevzal od poškodených nepoužil na nákup materiálu, tak ako znela dohoda s poškodeným, teda obžalovaný nepoužil peniaze v súlade s účelom ich určenia v zmysle dohody, tieto si neoprávnene prisvojil, čím podľa názoru prokuratúry boli naplnené znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Z výpovedí tak obžalovaného, poškodeného, ako aj svedkov P. a C. vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že k skutočnému prevzatiu peňazí od poškodeného nedošlo na chate v C., tak ako je to uvedené v obžalobe 1 Pv 685/16/3307 - 37 zo dňa 07.09.2018, ale k ich skutočnému odovzdaniu došlo v rovnaký čas v dome samotného poškodeného v I., na J. D. K. L. XXX/XX. Vzhľadom na to, že došlo k zmene skutkových zistení ohľadom miesta prevzatia peňazí, ktoré následne obžalovaný spreneveril, tak prokurátor navrhol vykonanie zmeny v skutku. Túto zmenu však súd neakceptoval a nevykonal zmenu v samotnom skutku, pričom rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, že skutok nie je trestným činom, hoci je nepochybné, že skutok tak, ako je opísaný v obžalobe sa nestal, pretože k skutočnému prevzatiu peňazí obžalovaným došlo na inom mieste.

Vzhľadom na vyššie uvedené, navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 2T/111/2018, vyhlásený dňa 03.11.2021, podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 322 ods. 4 písm. a) Trestného poriadku vrátil vec Okresnému súdu v Prievidzi, aby vec znova v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol vyhovieť podanému odvolaniu.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, ktoré by bez ďalšieho boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. Odvolací

súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z odvolania prokurátora a vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania namietala správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal vady v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväznú pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

V súvislosti s námietkami prokurátora v odvolaní voči správnosti postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaného dokazovania odvolací súd poukazuje na to, že napadnutým rozsudkom okresného súdu bolo rozhodnuté o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., teda z dôvodu, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba nie je trestným činom. Okresný súd teda v danom prípade na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že došlo k udalostiam, opísaným v skutkovej vete obžaloby, avšak tieto skutkové okolnosti nenapĺňajú pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu v zmysle § 8 Tr. zák. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pri rozhodnutí súdu rozsudkom podľa § 285 Tr. por. súd rozhoduje o oslobodení spod obžaloby, ktorá sa podáva pre skutok v nej vymedzený. Preto pri rozhodovaní súdu o oslobodení spod obžaloby podľa § 285 Tr. por. je súd povinný uviesť vo výroku skutok tak, ako je sformulovaný v obžalobe, aj keď v konaní pred súdom vyjdú najavo iné skutkové okolnosti, nesúladne so znením skutkovej vety obžaloby.

Zo samotnej skutkovej vety a nepochybných výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi obžalovaným (živnostníkom, teda podnikateľom) a poškodeným došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, ktorým dielom mala byť rekonštrukcia strechy rekreačnej chaty poškodeného a došlo aj k odovzdaniu zálohy pred začatím vykonávania diela. Z formulácie samotnej skutkovej vety obžaloby teda nepochybné vyplýva, že prevzatie zálohy obžalovaným, podnikateľom, na základe zmluvy o dielo objektívne nemôže dôjsť k spáchaniu trestného činu sprenevery podľa § 213 Tr. zák. Je tomu tak preto, že v prípade uzavretia zmluvy o dielo, na podklade ktorej dôjde k zaplateniu takejto zálohy, momentom prevzatia peňazí zhotoviteľom dochádza v zmysle § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka k prechodu vlastníckeho práva k takto odovzdaným peniazom na zhotoviteľa, ako na to podrobne poukázala obhajoba už v dôvodoch svojho odvolania proti zrušenému rozsudku v tejto veci zo dňa 12.6.2019 uznesením

Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 2.10.2019, sp. zn. 3To/97/2019. Ak by v prejednávacom prípade v predchádzajúcom odvolacom konaní išlo len o posúdenie, či žalovaný skutok napĺňa pojmové znaky skutkovej podstaty sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., teda len podľa právneho posúdenia skutku obžalobou, v predchádzajúcom odvolacom konaní by odvolací súd po zrušení predchádzajúceho odsudzujúceho rozsudku sám rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por.

V prejednávacom prípade však nebolo v predchádzajúcom odvolacom konaní náležite objasnené, či skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, nenapĺňa pojmové znaky inej skutkovej podstaty trestného činu, teda trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Preto na podklade predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu bola vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Keďže okresný súd z výsledkov vykonaného dokazovania nezistil skutočnosti, ktoré by ho oprávňovali vyvodiť danosť úmyslu obžalovaného podľa § 15 Tr. zák. konať podvodným spôsobom v momente uzatvárania zmluvy o dielo s poškodeným, pričom prokurátor správnosť takéhoto záveru okresného súdu ani nenamieta v dôvodoch podaného odvolania, podľa právneho názoru odvolacieho súdu okresný súd správne a v súlade so zákonom rozhodol napadnutým rozsudkom o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho odvolania za opodstatnenú.

Následne odvolací súd nad rámec odvolaním vytýkaných väd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.